

Folketingets Lovsekretariat

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

20. januar 2014

Vedlagt fremsender jeg minbesvarelse af spørgsmål S 761stillet af Brian Mikkelsen(K)den10. januar 2014.

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Med venlig hilsen

Henrik Sass Larsen

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

20. januar 2014

Besvarelse af spørgsmål S 761stillet af Brian Mikkelsen(K)den 10. januar 2014.

Spørgsmål:

Er ministeren enig i, at der er behov for at hjælpe en lang række danske lystbådehavne som følge af stormen Bodils hærgen, idet lystbådehavnene for få år siden er blevet undtaget stormflodsordningen, idet havnene typisk ikke har mulighed for selv at forsikre sig mod sådanne skader, og idet skaderne fra Bodil har antaget et uventet stort omfang, der truer mange havne på deres eksistens, henset til daværende erhvervsministers udsagn i svaret på spørgsmål 1, ERU alm. del af 4. oktober 2012, hvor ministeren oplyste at ville »følge udviklingen på dette område, herunder virkningerne af den nye negativliste, og på baggrund af de indhøstede erfaringer overveje, om der måtte være behov for at justere reglerne?

Svar:

Stormflodsordningen er en katastrofeordning, hvilket blandt andet betyder, at ordningen kun dækker situationer, der statistisk set forekommer sjældnere end hver tyvende år, og kun skader, hvor der ikke i almindelighed er mulighed for at tegne en privat forsikring.

Den nuværende stormflodsordning blev enstemmigt vedtaget af Folketinget i 2010 og sat i kraft den 1. oktober 2012. Lovændringerne følger i vidt omfang anbefalingerne i "Rapport om Revision af Stormflodsordningen" afgivet den 30. november 2009 af det nedsatte Stormflodsudvalg.

Der blev i udformningen af den nuværende lovgivning lagt vægt på, at bevare stormflodsordningen som en katastrofeordning. Dette har været et bærende princip siden ordningens etablering tilbage i 1991 for at fastholde et incitament til generelt at sikre sig mod skader. Dette ønske om at fastholde den enkeltes incitament og ansvar skal ses i lyset af, at stormflodsordningen er en kollektivt finansieret ordning, som betales af alle, der har tegnet en brandforsikring.

Der kan efter ordningen ydes erstatning for skader forårsaget af stormflod på fast ejendom og løsøre, som er dækket af en afgiftspligtig forsikring mod brand, medmindre disse fremgår af den såkaldte "negativliste". Negativlisten indeholder en opstilling af områder, ejendomme og genstande mv., som eksplicit er undtaget muligheden for erstatning efter stormflodsordningen. Negativlisten kodificerer i en vis udstrækning Stormrådets hidtidige praksis.

Havne- og kajanlæg er omfattet af negativlisten. Det er dog i den forbindel-

se vigtigt at være opmærksom på, at det alene er selve havne- og kaj anlæg, der er undtaget muligheden for erstatning. Øvrige bygninger på en havn er fortsat omfattet af ordningen, og der er derfor mulighed for at søge om erstatning for skade herpå. Det gælder også lystbådehavnene.

Efter den seneste stormflod som følge af stormen den 5.-6. december 2013 er der blevet rejst en række spørgsmål vedrørende stormflodsordningens dækningsomfang i forhold til genhusning af familier, hvis bolig er ubeboelig mens skaderne udbedres, og sikring af havne, kaj anlæg, diger og kystsikring.

I forhold til genhusning er det almindeligt forekommende i private husforsikringer, at der ved væsentlige skader, som medfører at boligen er ubeboelig, mens skaden udbedres, ydes dækning for omkostninger til genhusning og flytteomkostninger mv. Stormflodsordningen yder ikke i dag erstatning til genhusning mv. i forbindelse med udbedring af dækningsberettigede skader på boliger.

Jeg mener derfor, at der er en utilsigtet forskel mellem dækningen i det tilfælde hvor en helårsbolig er ubeboelig som følge af skade dækket af en privat forsikring og det tilfælde hvor en skade er opstået som følge af en stormflod.

På den baggrund sendte jeg et forslag til ændring af stormflodordningen i høring onsdag den 8. januar 2014. Formålet med lovforslaget er at udvide stormflodsordningen til også at kunne betale erstatning for rimelige udgifter i forbindelse med nødvendig genhusning, herunder opmagasinering og fraflytning i forbindelse med stormflod. Forslaget har ikke derudover til formål at ændre på den eksisterende erstatningsmodel for så vidt angår andre tab eller på ordningens dækningsomfang i øvrigt, idet stormflodsordningen bør bevares som en katastrofeordning.

Det er vurderingen på nuværende tidspunkt, at den foreslåede ændring kan finansieres indenfor ordningens eksisterende økonomiske ramme.

Havne- og kaj anlæg er karakteriseret ved dels at være under konstant påvirkning fra havet, og dels at skader ikke alene skyldes stormflod, men også det almindelige slid, som ejeren må kunne forudse og selv sikre sig imod. Hvis ordningens dækningsområde udvides til at dække havne- og kaj anlæg, mindskes katastrofeelementet i stormflodsordningen, og incitamentet til selv at foretage den naturlige og nødvendige vedligeholdelse af omgivelserne forsvinder.

Jeg mener derfor, at det er rimeligt at havne- og kaj anlæg er undtaget fra ordningens dækningsområde. Det skal dertil bemærkes, at udvides ordningen til også at omfatte havne- og kaj anlæg, vil det ikke kunne finansieres indenfor ordningens eksisterende økonomiske ramme.

I overensstemmelse med svaret fra den daværende erhvervs- og vækstmi-

nister på spørgsmål 1, ERU alm. del af 4. oktober 2012, følger jeg løbende udviklingen på området, hvilket netop forslaget om at udvide ordningen til også at omfatte dækning af omkostninger til genhusning mv. er udtryk for.

Jeg vil til sidst gøre opmærksom på, at jeg efter invitation fra Roskildes borgmester Joy Mogensen, planlægger et besøg i nogle af de områder som blev hårdest ramt af stormfloden efter stormen den 5.-6. december, for ved selvsyn at konstatere hvilke skader stormen har medført.